

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
63 534/2006-606/X. vyř.

Praha
10.4.2007

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení, zahájeném dne 29. 11. 2007, na návrh navrhovatele ETEL, s.r.o., IČ: 256 30 636, sídlem Praha 1, Benediktská 2/685 proti odpůrci Telefónica O2 Czech Republic, a.s., IČ: 601 93 336, sídlem Praha 3, Olšanská 55/5 ve věci sporu o uzavření dodatku ke smlouvě o propojení pro účely přístupu ke službě "Virtuálních volacích karet" v síti společnosti ETEL, s.r.o., toto

rozhodnutí:

- I. Návrh na vydání rozhodnutí, jímž se odpůrci ukládá povinnost uzavřít s navrhovatelem Dodatek ke Smlouvě o propojení pro službu „Virtuálních volacích karet“ v síti společnosti ETEL, s.r.o., se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 29. 11. 2006 bylo Českému telekomunikačnímu úřadu (dále též „správní orgán“) doručeno podání v němž se navrhovatel po odpůrci domáhá uzavření Dodatku ke Smlouvě o propojení pro poskytování přístupu ke službě „Virtuálních volacích karet“ (dále též „VCC“) v síti navrhovatele.

Ohledně sporu navrhovatel v tomto podání uvedl, že dne 10. srpna 2006 zaslal odpůrci návrh na uzavření Dodatku č. 7 ke smlouvě o propojení, jehož předmětem jsou organizační, technické a obchodní podmínky přístupu ke službě s geograficky nevázanými čísly, služby „Virtuálních volacích karet“, které jsou poskytovány v souladu se zákonem č. 127/2005 Sb. a v souladu s platným číslovacím plánem veřejných telekomunikačních sítí.

Mezi navrhovatelem a odpůrcem mělo v období od 10. srpna do 16. listopadu 2006 proběhnout za účelem uzavření uvedeného dodatku ke smlouvě o propojení osobní jednání a rovněž došlo k výměně několika emailových zpráv na toto téma. Ze všech „komunikací“ účastníků je údajně zřejmé, že odpůrce nechce s navrhovatelem uvedený dodatek ke smlouvě o propojení uzavřít, navíc prý již uplynula lhůta, kterou stanoví pro taková jednání § 80 zákona o elektronických komunikacích, a proto se navrhovatel obrací na správní orgán, aby v tomto sporu rozhodl.

Službu Virtuálních volacích karet považuje navrhovatel za službu, která rozšiřuje nabídku služeb na telekomunikačním trhu pro koncové zákazníky všech provozovatelů veřejných telekomunikačních služeb. Přičemž v Evropě a ve světě se prý jedná o běžnou telekomunikační

službu a navrhovatel nevidí žádný důvod, proč by poskytování této služby mělo být omezováno neochotou a jednostranným rozhodnutím odpůrce, který nechce poskytnout propojení své veřejné telekomunikační sítě pro tyto účely.

Navrhovatel dále konstatuje, že v souladu s § 79 zákona o elektronických komunikacích je podnikatel, který podle § 13 oznámil podnikání, povinen jednat o propojení za účelem poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací tak, aby bylo zajištěno poskytování a interoperabilita těchto služeb na území členských států, přičemž správní orgán je rovněž oprávněn (po konzultaci dle zákona o elektronických komunikacích) rozhodnutím uložit podnikateli, který ovládá přístup ke koncovým uživatelům, povinnosti k zajištění spojení od koncového bodu ke koncovému bodu, a to včetně propojení sítí. Vzhledem k tomu, že navrhovatel je nadnárodní společnost, která má pobočky v několika členských státech Evropské unie, je odmítání propojení ze strany odpůrce, které znemožňuje navrhovateli poskytovat služby Virtuálních volacích karet, možno rovněž považovat za jednání, které ovlivňuje obchodování mezi členskými státy EU a proto navrhovatel požaduje, aby bylo rozhodnutí správního orgánu v případě tohoto sporu konzultováno s Komisí v souladu s §131 zákona o elektronických komunikacích.

Správní orgán oba účastníky vyrozuměl o zahájení správního řízení a odpůrce vyzval aby se vyjádřil k obsahu podání navrhovatele.

Ve svém vyjádření odpůrce uvedl, že trvá na svém obchodním rozhodnutí, že na uzavření dodatku ke smlouvě o propojení pro účely přístupu ke službě „Virtuálních volacích karet“ zájem nemá a tento odmítá. Přičemž se dále odvolává na opatření obecné povahy čj. 36 876/2006-609 ze dne 27. 6. 2006, kterým správní orgán na základě analýzy konstatoval, že relevantní trh č. 15 je efektivně konkurenčním trhem, neboť na něm nepůsobí žádný podnik s významnou tržní silou. V této souvislosti odpůrce zdůrazňuje, že uzavření uvedeného dodatku je zcela a výhradně na dohodě účastníků řízení a nelze se ho domáhat prostřednictvím správního orgánu. Přičemž předmětnou službu „Virtuálních volacích karet“ ve své mobilní síti neposkytuje a nemá ani s žádným jiným operátorem pro tuto službu uzavřen dodatek ke smlouvě o propojení mobilní sítě, a tudíž konstatuje, že postupuje ve všech případech stejně a odmítnutí uzavření dodatku s navrhovatelem považuje za nediskriminační.

Odpůrce dále konstatuje, že účastníci řízení mají uzavřenou platnou smlouvu o propojení, která zcela taxativně vymezuje postup pro její změny. Zejména definuje osoby, které strany zmocňují pro jednání o změnách smlouvy. Z návrhu pak prý jednoznačně vyplývá, že navrhovatel tento postup nedodržel, platná ujednání smlouvy o propojení porušil a v návrhu blíže nespecifikovaný a odpůrci neznámý návrh dodatku doručil neznámo kam. Proto, dle právního názoru odpůrce, navrhovatel žádný návrh dodatku odpůrci nepředložil a nemohla tudíž ani začít běžet zákonná lhůta pro jednání o něm, a z toho důvodu není navrhovatel oprávněn žádat správní orgán o rozhodnutí sporu. Zákon podmínky, za jakých správní orgán tyto spory řeší, jasně definuje (§ 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích). Ty však v tomto případě, dle názoru odpůrce, naplněny nebyly.

Závěrem svého vyjádření odpůrce správní orgán žádá, aby návrh navrhovatele v plném rozsahu zamítl.

Správní orgán výše uvedeným stanoviskem odpůrce obeslal navrhovatele společně s výzvou k vyjádření a současně navrhovatele vyzval k odstranění vad uvedeného podání předložením listin dokládajících průběh jednání mezi navrhovatelem a odpůrcem ohledně sporného Dodatku, a osvědčujících uplynutí lhůty dvou měsíců ode dne zahájení předmětného jednání, společně s návrhem znění uvedeného Dodatku a specifikací jeho sporných částí. Do doby odstranění uvedených vad podání správní orgán řízení přerušil.

Na základě této výzvy zaslal navrhovatel správnímu orgánu požadovaný Návrh předmětného dodatku a vytištěnou emailovou korespondenci mezi navrhovatelem a odpůrcem, jež

měla doložit uplynutí lhůty dvou měsíců stanovené zákonem pro vyjednávání dle ust. § 80 zákona o elektronických komunikacích. Následně správní orgán vyrozuměl účastníky o pokračování v přerušném řízení a s těmito materiály obeslal odpůrce. Dále navrhovatel zaslal své vyjádření k výše uvedenému stanovisku odpůrce.

V něm navrhovatel konstatuje, že tvrzení odpůrce, že předmětnou službu Virtuálních volacích karet ve své mobilní síti neposkytuje a nemá ani s žádným jiným operátorem pro tuto službu uzavřen dodatek ke smlouvě o propojení mobilní sítě není a nemůže být právním a řádným důvodem pro odmítání jednání o návrhu dodatku ke smlouvě o propojení pro účely poskytování předmětné služby. Fakt, že zatím takovou službu neposkytuje a především fakt, že takovou službu dle svého vyjádření odmítá poskytovat, prý není právním důvodem k tomu, aby odmítal jednat s navrhovatelem o možnosti takovou službu poskytovat.

Dále z odpůrce tvrzení, že tento na uzavření dodatku ke smlouvě o propojení pro účely přístupu ke službě „Virtuálních volacích karet“ nemá zájem a tento odmítá“, navrhovatel dovozuje, že tímto odpůrce potvrzuje, že navrhovatel takový návrh dodatku ke smlouvě o propojení odpůrci předložil, že o něm bylo jednáno a že odpůrce tento návrh dodatku odmítá.

Navrhovatel údajně doručil návrh dodatku ke smlouvě o propojení v souladu s platnou smlouvou o propojení, tj. k rukám odpovědných osob odpůrce. Přičemž interní komunikaci a oběh dokumentů na straně odpůrce prý nemůže a nechce žádným způsobem řídit či ovlivňovat a je tedy výlučně věcí odpůrce jak probíhá komunikace a oběh dokumentů mezi jeho odbornými útvary. Na správní orgán se navrhovatel obrátil vzhledem k tomu, že odpůrce o tomto opakovaně odmítal jednat.

V písemné reakci na toto stanovisko odpůrce opakuje, že trvá na svém obchodním rozhodnutí, že na uzavření dodatku ke smlouvě o propojení, kterou má uzavřenou s navrhovatelem, pro účely přístupu ke službě „Virtuálních volacích karet“ nemá zájem.

Dále je odpůrce toho názoru, že skutkové důvody uvedené v § 5 zákona o elektronických komunikacích nejsou v tomto případě naplněny, neboť pro službu „Virtuálních volacích karet“ odpůrce, dle analýzy trhu č. 15, povinnost se propojit nemá. Proto také, dle právního názoru odpůrce, není dána pravomoc správního orgánu o věci rozhodnout a rozhodnutí o poskytování předmětné služby zcela závisí na komerční dohodě smluvních stran.

Navíc prý prohlášení odpůrce, že o uzavření dodatku nemá zájem a tento odmítá, žádné předložení návrhu navrhovatelem neprokazuje, natož aby prokazovalo, že o tomto návrhu bylo účastníky řízení jednáno, jak navrhovatel ve svém vyjádření tvrdí.

Argumentací, že odpůrce předmětnou službu ve své mobilní síti neposkytuje, se prý navrhovatel snaží ve správním orgánu vzbudit dojem, že tím odpůrce cosi porušuje a zároveň se tím snaží ospravedlnit svůj nezákonný požadavek na intervenci správního orgánu v této věci.

Odpůrce znovu opakuje, že povinnost terminace nemá, protože předmětnou službu neposkytuje, a povinnost originace, které se navrhovatel v tomto řízení domáhá, mu uložena nebyla. Je tedy pouze na svobodném rozhodnutí odpůrce, zda a kdy o službu navrhovatele projeví zájem. V současné době tento zájem nemá.

Dále odpůrce zdůrazňuje, že ve smlouvě o propojení mají účastníci řízení jasně definovány odpovědné osoby pro jednání o změnách této smlouvy, resp. mají dojednan způsob podávání návrhů změn i celý proces pro tyto změny v dohodnuté písemné formě.

Navrhovatelem dokládané předání „inkriminovaného návrhu“ Dodatku navrhovateli formou kopií emailové korespondence, jejíž součástí kopie návrhu dodatku navíc není, tak odpůrce jako důkaz zpochybňuje. A dále konstatuje, že v předložených kopiích elektronické pošty

navrhovatelem se příloha vyskytuje pouze třikrát. S tím, že první e-mail, který má přílohu, je ze dne 1. listopadu 2006, a jeho příloha předmětný dodatek neobsahuje. Druhý e-mail s přílohou „ETEL 8XX Dodatek č. 7 08/0806 OS.doc“, si dne 8. ledna 2007 zástupkyně navrhovatele Mgr. Olga Sedláčková poslala sama sobě. Tento e-mail prý za důkaz, že navrhovatel zaslal odpůrci návrh dodatku ke smlouvě o propojení považovat nelze. Třetí e-mail ze dne 8. 1. 2007 s přílohou je elektronické podání navrhovatele adresovaný správnímu orgánu.

Odpůrce nadále trvá na svém původním vyjádření, že žádný návrh dodatku nedostal, a tvrzení navrhovatele o opaku pokládá za nepravdivé a neprokázané. Pokud se v důkazech navrhovatele vyskytují vyjádření odpůrce vztahující se ke službám VCC karet, jedná se pouze o vyjádření na základě sdělení v rámci jiných, problematikou předmětné služby nesouvisejících jednání. Byť je věcný obsah takovýchto vyjádření naprosto v souladu s obchodní politikou i povinnostmi odpůrce, nelze je považovat za výsledky jednání o návrhu dodatku, a to právě v důsledku absence návrhu dodatku i vzhledem k nedodržení standardního procesu změn smlouvy o propojení navrhovatelem. Žádná jednání účastníků řízení ve věci uzavření dodatku ke smlouvě o propojení s navrhovatelem prý neproběhla a žádná jednání účastníku řízení ve věci uzavření dodatku ke smlouvě o propojení pro účely přístupu ke službě „Virtuálních volacích karet“ v síti navrhovatele zahájena nebyla, proto prý ani lhůta, o jejímž uplynutí se navrhovatel zmiňuje ve svém vyjádření správnímu orgánu běžet nezačala. Nelze než konstatovat, že ani tato podmínka pro případný vstup správního orgánu do jednání účastníků řízení splněna nebyla.

Po seznámení s výše uvedeným stanoviskem odpůrce, trvá ve svém vyjádření navrhovatel na tom, že doba dvou měsíců od předložení návrhu předmětného dodatku ke smlouvě o propojení uběhla.

Ohledně námítky odpůrce, že tento nemá povinnost se propojit na relevantním trhu č. 15 a výsledkům analýzy provedené správním orgánem v souladu s § 51 zákona o elektronických komunikacích, navrhovatel uvádí, že tyto, dle jeho názoru, nemají žádnou příčinnou souvislost s tímto správním řízením, jehož předmětem je spor o propojení sítí za účelem poskytování veřejných telekomunikačních služeb účastníkům. Pokud se odpůrce dožaduje, aby byly výsledky analýzy relevantního trhu č. 15 dány do souvislosti s tímto sporem, pak by to údajně znamenalo, že žádný podnikatel poskytující služby elektronických komunikací nesmí žádat o propojení žádného jiného podnikatele služeb elektronických komunikací než podnikatele, který byl určen jako podnikatel s významnou tržní silou na jednom z definovaných relevantních trhů. To prý není záměrem a účelem zákona o elektronických komunikacích. Dle navrhovatele je záměr zákona právě opačný - správní orgán na základě zjištění, že na některém trhu je podnik s významnou tržní silou, uloží takovému podniku povinnosti, které při podnikání na takovém trhu musí splnit navíc k povinnostem, které určuje všem podnikatelům, kteří poskytují služby elektronických komunikací.

Zákonnost svého požadavku pak navrhovatel dokládá mj. tím, že správní orgán na základě požadavku navrhovatele do jednání vstoupil a „otevřel“ toto správní řízení, přičemž tímto krokem měl sám správní orgán potvrdit oprávněnost požadavku a jeho soulad se zákonem o elektronických komunikacích. Současně z dalšího postupu správního orgánu považuje navrhovatel jím předložené důkazy o tom, jak jednání o návrhu na uzavření dodatku ke smlouvě o propojení probíhalo za průkazné.

Navrhovatele uvádí, že odpůrce správní orgán zcela záměrně mylně informuje o povaze celé věci, jakož i o předmětné službě. Odpůrce totiž prý sám takovou službu ve své síti poskytuje, když taková služba je obsahem jeho vlastní referenční nabídky propojení – RIO pod bodem 1.23 Služba virtuálních volacích karet, kde v bodě 1.23.1 Popis služby je uvedeno, že „Služba virtuálních volacích karet umožňuje vnitrostátní i mezinárodní hovory z telefonních stanic společnosti OLO...“. Z toho je údajně zřejmé, že odpůrce sám využívá službu originace v síti ostatních poskytovatelů telekomunikačních služeb. Záměrem navrhovatele je nabízet stejnou službu jako nabízí odpůrce tak, aby tato služba mohla být nabízena a byla dostupná i uživatelům mobilních sítí.

Navrhovatel se ohrazuje proti tvrzení, že by porušil nějaká smluvní ujednání, neboť správnímu orgánu prý bylo doloženo, jakým způsobem byl návrh dodatku předán odpůrci, a to ve formě otisku příslušné emailové komunikace mezi osobami, které jsou k takové komunikaci ve smlouvě určeni. Naopak navrhovatel prý v dobré vůli tuto komunikaci posílil a rozšířil, neboť si byl vědom, že u odpůrce dochází k organizačním změnám na základě plné integrace společností ČESKÝ TELECOM, a.s. a Eurotel do jedné společnosti.

K tomu dále navrhovatel dodává, že pokud správní orgán v rámci tohoto správního řízení bude požadovat doložení příslušné komunikace v „reálné podobě“, pak je možné toto uskutečnit přímo u příslušného odpovědného pracovníka navrhovatele.

Po seznámení s tímto stanoviskem, odpůrce opakovaně nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že od předložení návrhu předmětného dodatku měla uběhnout doba dvou měsíců. Elektronická komunikace, kterou navrhovatel uvedenou skutečnost měl dokládat, prý nic podobného neprokázala. Jak již prý odpůrce uvedl ve svém předchozím vyjádření, součástí žádné korespondence od navrhovatele předmětný dodatek nebyl. Tvrzení navrhovatele tedy v tomto bodě označuje nepravdivým a neprokázaným.

Odpůrce zdůrazňuje, že obchod je založen na oboustranně výhodném a dobrovolném vztahu. Tam kde končí výhodnost, obchodní vztah ztrácí svůj smysl a tudíž končí dobrovolnost jedné ze stran. Za určitých, předem jasně stanovených podmínek lze, a to v zájmu a za účelem podpory a zvýhodnění strany druhé, výhodnost a dobrovolnost direktivně nahradit uloženou povinností. Těmi jasně stanovenými podmínkami jsou, dle odpůrce, v tomto konkrétním případě povinnosti uložené na základě výsledku analýzy příslušného trhu.

Přičemž spor neprobíhá v obecné rovině o propojení, jak navrhovatel prý spekulativně tvrdí, ale toto řízení je vedeno ve věci sporu o uzavření Dodatku ke Smlouvě o propojení pro účely přístupu ke službě „Virtuálních volacích karet,“ v síti navrhovatele. Tedy konkrétně o službu originace ve veřejných mobilních sítích, na jejímž trhu provedl správní orgán analýzu trhu a neseznal nutnost uložit odpůrci žádnou povinnost. I přesto se v tomto správním řízení navrhovatel domáhá, aby správní orgán nad rámec zmíněného vyhodnocení trhu takovou povinnost odpůrci uložil, a to pouze na základě pravomoci rozhodování sporů.

Navrhovatel pak údajně ve svém vyjádření zcela účelově a demagogicky zaměňuje služby fixních a mobilních sítí, přestože spor je veden o originaci z mobilní sítě odpůrce a snaží se tak ve správním orgánu vzbudit dojem, že se jedná o službu 1.23 referenční nabídky pro fixní síť. Tuto službu navrhovatel v platné smlouvě o propojení sjednanu má a o jejím poskytování není pochyb.

Odpůrce trvá na svém konstatování, že navrhovatel nedodržel postup smlouvy o propojení a stanovený pro realizaci změn, a opět zdůrazňuje, že žádný návrh dodatku od navrhovatele neobdržel. Ujištění navrhovatele adresované správnímu orgánu, že jeho příslušný pracovník doloží „komunikaci v reálné podobě“ v prostorách navrhovatele, se odpůrci jeví jako naprosto nesmyslné, protože důkaz o tom, zda předmětný dodatek odpůrci zaslal, měl navrhovatel na výzvu správního orgánu již předložit, přičemž žádný takový důkaz nepředložil. Odpůrci proto není jasné, co by navrhovatel správnímu orgánu ve svém sídle předložil, proč to musí být osobně a proč tak již dávno neučinil poštou. Záměr navrhovatele tím vyvolává v odpůrci důvodné obavy z nestandardního postupu navrhovatele v prokazování svých tvrzení.

Dále odpůrce nevidí jediný pragmatický důvod, pro který by bylo nutné svolávat ústní jednání. Nařídí-li ho správní orgán, bude odpůrce nucen se ho účastnit, ale na jeho negativním postoji k uzavření Dodatku ke Smlouvě o propojení pro účely přístupu ke smlouvě o propojení pro účely přístupu ke službě „Virtuálních volacích karet“ v síti společnosti ETEL se tím nic nezmění.

Odpůrce trvá na všech svých tvrzeních a důkazech, které správnímu orgánu již předložil a které jsou součástí spisového materiálu tohoto řízení, a na základě výše uvedeného správní orgán žádá, aby návrh navrhovatele v plném rozsahu zamítl.

Navrhovatel se s podklady řízení seznámil dne 2. 3. 2007, odpůrce pak dne 7. 3. 2007.

***

Kromě podkladů předložených účastníky řízení vycházel správní orgán při posuzování věci z těchto dalších skutečností známých mu z úřední činnosti:

- Opatření obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu čj. 36 876/2006-609 analýza trhu č. A/15/06.2006-23

- Rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu čj. 9244/2002-610 ze dne 19. 3. 2002, doplněné rozhodnutím předsedy Českého telekomunikačního úřadu čj. 14347/2002-603 ze dne 12. 7. 2002, kterým byla nahrazena smlouva o propojení telekomunikačních sítí mezi společnostmi Eurotel Praha, spol. s r.o. a ETEL, s.r.o.

***

Po přezkoumání veškerých podkladů správního řízení správní orgán konstatuje následující:

Podle § 127 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Správní orgán při posuzování návrhu vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc k rozhodnutí o dotčeném návrhu vyplývá ze skutečnosti, že jde o spor týkající se otázky existence povinnosti odpůrce uzavřít předmětný dodatek ke smlouvě, tj. zejména otázky existence povinnosti na trhu č. 15, jak je definován výše uvedeným opatřením obecné povahy čj. 36 876/2006-609.

Správní orgán považuje mezi stranami za nesporné, že odpůrce, jakožto podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť, byl s navrhovatelem povinen v souladu s § 79 odst 1 zákona o elektronických komunikacích jednat o předmětném Dodatku ke smlouvě o propojení, ovšem za předpokladu, že by o to byl navrhovatelem řádně požádán.

Správní orgán má na základě navrhovatelem doložené elektronické komunikace a skutečnosti, že navrhovatel žádal po odpůrci sjednání dodatku ke smlouvě o propojení, která byla nahrazena výše uvedenými rozhodnutími Českého telekomunikačního úřadu, rovněž za to, že požadovaná služba virtuálních volacích karet, resp. původ volání (originace) pro tuto službu, která má být poskytována v síti navrhovatele, je požadována na trhu spadajícího pod mobilní část sítě odpůrce. V době nahrazení smlouvy se totiž jednalo o společnost Eurotel Praha, spol. s r.o., která později přestala existovat a stala se součástí společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s.

Spornou se však mezi stranami jeví samotná žádost navrhovatele o takové jednání. A to jednak z hlediska její prokazatelné existence a jednak jejího případného souladu se smlouvou o propojení mezi navrhovatelem a odpůrcem, tj. zda bylo v předmětné věci komunikováno mezi osobami oprávněnými k tomu smlouvou o propojení.

V souvislosti s výše uvedeným je mezi stranami dále sporná i skutečnost, zda vůbec uplynula zákonná lhůta dvou měsíců od zahájení jednání o předmětném dodatku, v důsledku jejíhož marného uplynutí je správní orgán oprávněn do takového jednání na základě žádosti

kerékoli smluvní strany vstoupit, a o věci rozhodnout, jakožto o sporu ve smyslu ust. § 127 zákona o elektronických komunikacích.

Hlavním předmětem sporu je potom skutečnost, zda je odpůrce vůbec povinen, bez ohledu na splnění předpokladů shora uvedených, s navrhovatelem předmětný Dodatek ke smlouvě o propojení uzavřít.

Na základě analýzy relevantního trhu č. 15 – přístup a původ volání (originace) ve veřejných mobilních telefonních sítích, dospěl Český telekomunikační úřad k závěru, že tento je efektivně konkurenčním trhem, neboť na něm nepůsobí žádný podnik s významnou tržní silou. V důsledku toho nebyl na trhu č. 15 určen žádný podnik s významnou tržní silou a tedy ani uložena žádná povinnost ve smyslu ust. § 53 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích.

Ke dni vydání tohoto rozhodnutí mají operátoři v jednotlivých veřejných mobilních telekomunikačních sítích uloženu povinnost přístupu pouze v rámci trhu č. 16 „Ukončení volání (terminace)“. Povinnost přístupu je tak správním orgánem stanovena výhradně za účelem ukončení volání (terminace). V tomto řízení se navrhovatel snaží docílit uzavření Dodatku ke Smlouvě o propojení, jehož podstata je založena a věcně přísluší do kategorie původu volání (originace) ve veřejných mobilních telefonních sítích. Takovou povinnost však, jak již bylo uvedeno, mobilní operátoři stanovenu na základě analýz nemají. Rovněž tak povinnost uzavřít smlouvu o propojení či její dodatek s předmětem služby, která spočívá v poskytování původu volání (originace), což je nepochybně i požadovaná služba virtuálních volacích karet, nevyplyvá z jiných ustanovení zákona o elektronických komunikacích.

Odpůrci tudíž v tomto správním řízení nelze povinnost uzavřít s navrhovatelem předmětný Dodatek ke Smlouvě o propojení uložit.

Pokud se týká ostatních, shora zmíněných, sporných skutečností v tomto řízení, tj. otázky řádně zahájeno jednání o předmětném Dodatku navrhovatelem a s tím související otázky uplynutí zákonné lhůty dvou měsíců, lze tyto ve světle hlavního předmětu sporu považovat za podružné.

Správní orgán k tomuto tudíž pouze uvádí, že po předložení emailové korespondence navrhovatelem, jež měla doložit zahájení předmětného vyjednávání a s tím související uplynutí zákonné lhůty dvou měsíců pro takové vyjednávání, bylo v řízení pokračováno i přes pochyby správního orgánu o jejich průkaznosti, zejména z důvodu smyslu samotného sporného řízení, tj. z důvodu ponechat možnost přímo odpůrci tyto předložené důkazy zpochybnit, případně vyvrátit. Což také odpůrce udělal a správní orgán se s jeho argumentací v tomto ohledu spokojil.

Z celkového průběhu dokazování v tomto řízení nemá správní orgán zahájení vyjednávání (tj. zejména zaslání Návrhu předmětného Dodatku) vůči odpůrci za dostatečně prokázané. Rovněž ústní jednání, které se navrhovatel v průběhu řízení snažil vyvolat, nebylo s ohledem na požadavek účelnosti a hospodárnosti řízení nařízeno, neboť obě strany měly dostatek prostoru pro svá vyjádření a provedené důkazy má správní orgán za dostačující.

Dokládá-li pak navrhovatel zákonnost svého požadavku postupem správního orgánu, tj. zejména tím, že správní orgán na základě požadavku navrhovatele do jednání vstoupil a toto správní řízení zahájil, jakož i tím, že v přerušném řízení dále pokračoval, čímž navíc údajně oprávněnost požadavku navrhovatele a jeho soulad se zákonem potvrdil, jedná se ze strany navrhovatele o argumentaci zcela nepřípadnou, když správní orgán postupoval jen v souladu se správním řádem, podle kterého je řízení zahájeno dnem, kdy návrh dojde správnímu orgánu. Vedení řízení nepochybně svědčí o zákonnosti návrhu, to však samo o sobě nic nevypovídá o věcné oprávněnosti nebo důvodnosti takového návrhu.

Na základě výše uvedených skutečností jsem dospěl k závěru, že odpůrce povinnost uzavřít s navrhovatelem Dodatek ke Smlouvě o propojení pro účely přístupu ke službě "Virtuálních

volacích karet" v síti navrhovatele nemá, a proto jsem rozhodl jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Odpůrce o náhradu nákladů řízení nežádal a navrhovatel neměl ve věci úspěch, proto jsem náhradu nákladů nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad, poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025. Rozklad je třeba podat v počtu dvou stejnopisů.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu